

ప్రేమకథ

-గురజాడ చోభాషేలందేబ

“ట్రీంగ్ ట్రీంగ్!” అగకుండా మోగుతోంది ఫోను.
 షవర్ క్రింద నిలబడి జలక్రీడలాడుతున్న రతి విసుగ్గా షవర్ ఆఫ్ చేసింది.
 టవల్ని అస్తవ్యస్తంగా చుట్టుకుని టెలిఫోన్ పీయడానికి ముందుగదిలోకి
 పరుగెత్తింది.
 ఆమె వెళ్లేసరికి ఫోను మోత అగింది.

రతికి విసుగొచ్చింది. ఇందాకటి నుండి ఇదే తండు!

చంటి పిల్లాడు గుక్క పట్టి ఏడ్చినట్లు ఫోను మ్రోగుతోంది. తీరా దగ్గరికెళ్లేసరికి తల్లిని చూడగానే టక్కున ఏడుపు ఆపిన పాపాయిలాగా ఆగిపోతోంది.

చికాకుగా అనుకుంటూ యధాలాపంగా ఎదురుగా అందంగా అమర్చిన అద్దం వైపుకు తిరిగింది. ఎంతో కళాత్మకంగా ఉన్న ఆ అద్దం ఆ గది బంధాలను చూపుతూ రతిని బంధించింది.

తెల్లటి టర్ని టవల్లా తెల్ల కలువ లాగా మెరిసిపోతోంది ఆమె ప్రతిబింబం. ఆమె అందాలు తీయని అద్దంలో చూసుకోవాలని తహ తహ లాడుతున్నట్లుగా

టవల్ లోంచి పైకి తొంగి చూస్తున్నాయి. అరటి బోదెల్లాంటి కాళ్లు, లేలేతపాదాల దాకా పతీ భాగం పిచ్చెక్కించేవిగా ఉన్నాయి.

‘అమ్మో తనని ఎవ్వరూ చూడడం లేదు కదా!’ చుట్టూ చూసింది.

మళ్ళీ మ్రోగింది ఘోష.

“హలో!” ఏసుగ్గా ఘోషెత్తి పలికింది.

“హామ్ రతీ!”

“ఎవరు... ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు?”

“గుర్తు పట్టలేదా?”

“ఎందుకు గుర్తు పట్టలేదు! నిద్రలో లేపి అడిగినా గొంతు మన్నుధ్దని టక్కున చెప్తాను.”

“ఠాంక్యూ రతీ ఏం చేస్తున్నావ్?”

“నిజంగా చెప్పనా?”

“నూటికి నూరు పాళ్ల నిజమే నాకు కావాలి”

“అయితే విను! నా అంద చందాలను అద్దంలో చూసుకుంటున్నాను.”

“అంత అందంగా వున్నావా?”

“యస్! నా ఒంపుల్లో జలపాతం ఉంది. నా సొంపుల్లో ఖజరహో శిల్ప సొగసుంది. నా మేనిలో మేలిమి బంగారం ఉంది.”

“అయితే నేనా బంగారాన్ని భద్రంగా పూదయంలో దాచేసుకోవాలన్నమాట. లేకపోతే ఎవరైనా దోచుకుపోతారు.”

“అవును! వెంటనే వచ్చేయి. మా ఆయన ఊర్లో లేరు. రేపటి దాకా రారు. ఇదే మంచి సమయం!”

“మా ఆవిడని కూడా పుట్టింటికి పంపించే సాను.”

“మంచి పని చేశావు! ఆవిడతో నువ్వేం సుఖ పడటం లేదన్నవ్గా!”

“అవును రతీ!”

“పెళ్లై పదేళ్లయినా ఆవిడకి ఇంకా సిగ్గే!”

పిల్లలున్నారంటుంది. పగలు వీలు పడదంటుంది. పని మనిషి వచ్చే వేళైందంటుంది. పాలవాడు వచ్చేవేళైంది అంటూ మురిపాలు పంచుకునే వేళలో కోడికంటే ముందే లేచి కూర్చుంటుంది. బాగా ముస్తాబవ్వమంటే ఎవరైనా చూస్తే ఏమైనా అనుకుంటారంటుంది. హాయిర్ స్టయిల్ మార్చు మన్నాసనేమిరా అంటుంది. అదే నువ్వయితే శృంగార దేవతవి. నన్ను శృంగార సామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తిని చేసి ఏలుకుంటావు.”

“మా ఆయనా అంతే! పూలైతే తేరు కానీ ప్రతి రోజూ.

పక్కనుండాలంటారు. అదంతా యాంత్రికం! గడగడా మంచి నీళ్లు త్రాగేసినట్లు చకచకా పని పూర్తి చేసుకుని వెళ్లిపోయినట్లే చేస్తారు. బాగా ముస్తాబు కమ్మంటారు. కానీ దానికోసం ఏమైనా కొంటే కదా! రోజంతా దేనికో ఓ దానికి తిడుతూనే ఉంటారు! ఇంక

అబ్బ! ఎంతమంచి వారో!

‘ప్రేమించుకుందాం రా’ సినీమా ద్వారా తెలుగు తెరకు పరిచయమైన బాలీవుడ్ భామ అంజలా రువేరీ తన హీరోలను పొగడ్డలతో ముంచెత్తుతోంది. అందివచ్చిన అవకాశాలను సద్వినియోగం చేసుకుంటూ అందాలను చూపిస్తూ స్వామికార్యం, స్వకార్యం కావిస్తున్న ఈ భామ తాను ఇప్పటి వరకూ కలిసి నటించిన హీరోలంతా ఎంతో మంచివారని చెబుతోంది. ఆ హీరోలతో తనకెలాంటి ఇబ్బంది లేదని వారంతా చక్కగా ప్రవరిస్తున్నారనీ అంటోంది.

మూడే వస్తే కదా! పగలంతా సాధించి రాత్రికి శృంగా రానికి సై అనడానికి ఎలా వీలు పడుతుంది చెప్పు! నువ్వైతే పూలమీద పడుకోబెడ్తావు. పెదవుల నిండా ప్రేమ మధువును నింపుకుని వస్తావు. నీతో గడిపిన ప్రతీ నిమిషం ఓ కమ్మటి జ్ఞాపకంలాగా గుర్తుండి పోయేలాగ చేస్తావు. అందుకే ఆ!... అందుకే!”

“ఐ లవ్ యూ డార్లింగ్! ఐ నీడ్ యూ సో మచ్!”

“ఠాంక్యూ డియర్ ప్రేమని నాతో తీసుకు వస్తున్నాను. నీ పూదయపు లోగిలి తెరిచి పట్టుకో!” రతి ఫోన్ పెట్టేసింది.

మరోసారి ఒళ్లంతా రుద్దుకుని స్నానం చేసింది. పెర్ఫ్యూమ్ స్ప్రే చేసుకొని నెగ్గిజీలాంటి నైటిని తొడుక్కుని ఎదురుచూడసాగింది.

మన్నుధ్ వచ్చాడు.

రతి భర్తలాగ వస్తూనే మీదపడి భల్లూకం లాగా పని పూర్తి చేయలేదు. ప్రేమ పలుకులు పలికాడు. ఆమె అందాలను ఏదీ వదలకుండా మెచ్చుకున్నాడు.

రతి మత్తుగా నవ్వి మెత్తగా అతని దరికి చేరింది. అతని భార్యలాగ మీకే చేతవుతుంది? వస్తువులు కొనడం పక్కంటాయనకైతేనా అంటూ ఒంటి వేడిమీద ఐస్ వాటర్ పోసేయ్యలేదు.

అతని మగతనాన్ని మెచ్చుకుంది.

అతను ఆలస్యంగా వచ్చాడని అడుగు దూరంలో ఉంచలేదు. తన కోసమే వచ్చాడన్న సంతోషంతో అల్లుకుపోయింది.

సిగ్గు మోమాటం, పిల్లలు, సమాజం అనే సరి హద్దులను చెరిపేసి ప్రేమ పక్షులైపోయారు వాళ్లు!

★★★

ఏమండీ!

“.....”

“మిమ్మల్నే!”

“ఊ!”

పాలవాడు వచ్చే వేళైంది.

అయితే!

“ఇంక వదలండి!”

వస్తే రానీవోయ్! తలుపు తీయకపోతే వవాడే ఆరిచరిచి పోతాడు.

అప్పుడు మీరే కాఫీ గొంతులో పడలేదని గోల చేస్తారు.

ప్రొద్దున్నే సాధింపులు మొదలెట్టావా?”

“మొదలు పెట్టింది నేనా! మీరా?”

“.....!?”

“.....!?”

మాటా మాటా పెరిగింది.

విసుగ్గా ఇద్దరూ పక్క దిగడం జరిగింది.

రాత్రి మన్నుధ్ అవతారం ఎత్తిన సుబ్బారావు! సగము మనిషి మారిపోయాడు.

సుబ్బలక్ష్మి కూడా రతిని రాత్రి పూర్తవుతూనే వెళ్ల గొట్టింది.

నెలకోసారి ఇద్దరూ భార్య భర్తల రూపాలు తొలగించుకొని ప్రేయసీ ప్రియులవుతూ ఉంటారు.

ఆ ఒక్కరోజు ప్రేమ పంట పండించుకుంటారు. తీరని కోర్కెలు ఆ రోజుకి తీర్చుకుంటారు.

అసలు సిసలు ప్రేయసీ ప్రియుల్లాగే ప్రవర్తిస్తారు. పిల్లల్ని అమ్మమ్మ ఇంటికి పంపేస్తారు. తాము అమ్మానాన్నలమని మర్చిపోతారు. అబ్బాయి. అమ్మాయిలుగా మారిపోతారు. ప్రతీ నెలా తలో రకం పేర్లు పెట్టుకుని ప్రేమ కథ అల్లుకుంటారు. ఆ కథకి మాటలు, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం, నటనా అంతా వాళ్లే చేస్తారు.

అందుకే ఆ ప్రేమ మిగతా నెలంతా మధుర జ్ఞాపకమై వారి సగటు సంసార జీవితానికి కొత్త సంగతులు వేస్తూ మధుర సంగీతం పాడిస్తోంది.

